

בבית המשפט העליון

בש"פ 1999/17

לפני: כבוד השופט נ' סולברג

המבקשת: לורי שם טוב

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערר לפי סעיף 53(א1)(1) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים), התשנ"ו-1996 ובקשה לעיכוב פרסום שם המבקשת

בשם המבקשת: עו"ד ניר אלפסה

החלטה

1. בקשת רשות לערור על החלטת בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו בעמ"י 61679-02-17 מיום 1.3.2017 (השופט ג' גונטובניק), בגדרה נדחה ערר שהגישה המבקשת על החלטת בית משפט השלום בתל אביב-יפו במ"י 59460-02-17 מיום 27.2.2017 (השופט ע' מטארווה), שבמסגרתה הוארך מעצרה לצורכי חקירה עד ליום 8.3.2017, וכמו כן הותר לפרסם את שמה ואת פרטיה האישיים.

2. ביום 26.2.2017 נעצרה המבקשת, כבת 48, המתפרנסת לדבריה כעיתונאית רשת, בחשד לביצוע שורה ארוכה של פרסומים פוגעניים נגד אנשים רבים – מנינם 'תלת ספרתי' – וביניהם בני משפחות אומנה לילדים שהוצאו מביתם מכוח צו שיפוטי, ועובדי ציבור רבים: שוטרות ושוטרים, עובדות ועובדים סוציאליים, שופטות ושופטים, עורכות-דין ועורכי-דין מן הפרקליטות, חברות וחברי כנסת, ועוד רבים. על-פי החשד, פרסומים אלה נעשו על-ידי המבקשת, בשמה או באופן אנונימי, או באמצעות מי מטעמה, במשך זמן רב, החל משנת 2009, ברחבי המרשתת וברשתות החברתיות – מסכת של טרור רשתי – והם כרוכים בביצוע עבירות שונות, לרבות פגיעה בפרטיות אותם "מפורסמים" – נפגעי העבירות, עבירות מין וסחיטה באיומים.

3. ביום 27.2.2017 התקיים דיון בבית משפט השלום בבקשת המדינה להאריך את מעצרה של המבקשת בחמישה-עשר ימים לצורך השלמת החקירה. לבית המשפט הוגש דוח סודי, ולאחר שנדרש לטענות באי-כוח הצדדים הורה בית המשפט על הארכת מעצרה של המבקשת עד ליום 8.3.2017, ובד בבד דחה את בקשתה לאסור על פרסום שמה ופרטיה האישיים – "לאחר שלקחתי בחשבון את נסיבות העבירה וכן את טענותיה של החשודה – דעתי היא שאין כל סיבה לאסור פרסום ואין עניינה של החשודה שונה מענייניו של חשוד אחר". בית משפט השלום נעתר לבקשת בא-כוחה של המבקשת, והורה על עיכוב ביצוע החלטתו בענין איסור הפרסום עד ליום 28.2.2017.

4. ביום 28.2.2017 הגישה המבקשת ערר על החלטת בית משפט השלום. בו ביום הורה בית המשפט המחוזי (השופט ג' נויטל) על קביעת דיון בערר, וכן גם על הארכת עיכוב ביצוע פרסום שמה ופרטיה של המבקשת עד לדיון בערר. ביום המחרת, יום 1.3.2017, התקיים דיון בערר לפני בית המשפט המחוזי. במהלכו הוגשו לבית המשפט חומרי חקירה עדכניים ודוח סודי נוסף שלא עמד לפני בית משפט השלום. בית המשפט המחוזי דחה את הערר על שני חלקיו, וציין כי "בנסיבות המקרה שלפניי נראה לי ברור כי קיים אינטרס ציבורי בפרסום, הן באופן כללי והן מטעמי החקירה". לבקשת בא-כוח המבקשת, עיכב בית המשפט המחוזי את החלטתו באשר לפרסום שמה ופרטיה של המבקשת למשך 48 שעות.

5. מכאן הבקשה שלפני, במסגרתה נטען כי הארכת מעצרה של המבקשת למשך עשרה ימים, סוג החשדות המיוחסים לה, משך תקופת מעצרה, והעדר הפיקוח השיפוטי על ניהול החקירה, כל אלה מצדיקים מתן רשות לערור ב"גלגול שלישי". באשר לרכיב ההחלטה העוסק בפרסום שמה ופרטיה של המבקשת, נטען כי בשים לב לשלב הראשוני של החקירה, האינטרס הציבורי בפרסום הפרטים נסוג מפני הנזק הממשי שצפוי להיגרם למבקשת ולילדיה עקב הפרסום.

6. לאחר שעיינתי בבקשה ונתתי דעתי על נימוקיה, ולמקרא פרוטוקולי הדיון והחלטות בתי משפט השלום והמחוזי, הגעתי לכלל מסקנה כי דינה של הבקשה להידחות, וזאת מבלי צורך להיזקק לתגובה מאת המשיבה.

7. כלל נקוט בידינו, כי רשות לערור ב"גלגול שלישי" תינתן במקרים חריגים בלבד, שבהם מתעוררת שאלה בעלת חשיבות משפטית, ציבורית או אחרת, החורגת מענייניו הפרטי של המבקש, או כאשר מתקיימות נסיבות פרטניות חריגות המצדיקות זאת (בש"פ 2786/11 ג'ריס נ' מדינת ישראל (17.4.2011)). לא מצאתי כי הבקשה

שלפני, על שני ראשיה, מגלה עילה המצדיקה מתן רשות לערור ב"גלגול שלישי", לאחר שבית משפט השלום ובעקבותיו בית המשפט המחוזי, נתנו דעתם בימים האחרונים על כלל נסיבות הפרשה.

8. מעצרה של המבקשת למשך תקופה בת עשרה ימים, וזאת לשם השלמת הליכי החקירה, לבטח אינו קל, גם לא קצר, אך הוא מידתי. זאת, בשים לב להיקף ולעומק החשדות – נמסר על 300 תיקי חקירה – ובהתחשב במה שנעשה במסגרת החקירה עד כה, ובמה שצריך עוד להעשות.

9. בהתייחס לדברי ב"כ המבקשת בנושא המסוכנות אציין בתמצית ובוהירות המתחייבת בשלב זה של החקירה אך זאת, כי מדובר לכאורה בפגיעה מוזמנת, מתוזמנת ומתוזמרת, כפי שנטען בבית משפט קמא. "כִּי נִפְתַּת תַּטְפְּנָה שְׁפֹתַי זָרָה, וְחָלַק מִשְׁמֵן חֶכֶה. וְאַחֲרֵיהֶּ מָרָה כְּלַעֲנָה, חֲזָה כְּתָרְבַּ פִּיּוֹת" (משלי ה, ד). לא למותר לזכור ולהזכיר כי פגיעה בשמו הטוב של אדם ובפרטיותו הריהי כואבת עד מאד – מרה כלענה, חדה כחרב – לא אחת יותר מאשר פגיעה פיזית, והיא מסוגלת לזעזע את עולמו של כל אדם.

10. הערכאות הדיוניות בחנו את חומר החקירה שהוצג לפנייהן, נתנו דעתן על סוג העבירות המיוחסות למבקשת ולהתקדמות החקירה, ואיזו כהלכה בין כלל השיקולים הרלבנטיים בהחלטותיהן להורות על הארכת המעצר. כך גם בנוגע להחלטות בתי משפט השלום והמחוזי בנושא פרסום שמה ופרטיה של המבקשת. מושכלות יסוד הן כי דרך הכלל היא פומביות הדיון, והחריג הוא זה המעוגן בסעיף 70(ה1)(1) לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984. הנטל להוכחת תנאי התקיימותו של חריג זה מוטל על שכמו של המבקש לאסור את הפרסום. ודוק – "אין הליך פלילי שלא כרוכה בו מעצם טיבו וטבעו פגיעה בכל מישורי חייו של מי שכנגדו מכוון ההליך הפלילי" (רע"פ 7276/13 פינטו נ' מדינת ישראל (12.11.2013)). הדבר מכביד, אך זהו כורח המציאות. שאלת ישומו של הדין על עניינה של המבקשת אינו מצדיק כשלעצמו דיון ב"גלגול שלישי" (בש"פ 5355/16 פלוני נ' מדינת ישראל (5.7.2016)). למעלה מן הצורך, אציין כי המבקשת לא הוכיחה במידה הנדרשת את הנזק שייגרם לה ולילדיה ככל שיפורסמו פרטיה, וזאת אל מול האינטרס הציבורי שבפרסום, הן באופן כללי, הן לשם קידום החקירה. עניין זה נומק כדבעי, בהחלטות בית משפט השלום ובית המשפט המחוזי ואכמ"ל.

11. אשר על כן, הבקשה לרשות ערר נדחית, הן בנוגע להארכת המעצר עד ליום 8.3.2017, הן בנוגע לפרסום שמה ופרטיה של המבקשת.

ניתנה היום, ה' באדר התשע"ז (3.3.2017).

ש ו פ ט